

פרשת בראשית | ה'תשפ"ז

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת בראשית - אין עוד מלבדו

"בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" (בראשית א', א')

המלווים! אנשים עומדים ומסבירים מדוע האדם נפטר – 'הרופא טעה בתרופה', 'אנשי ההצלה איחרו', 'הוא קיבל את המחלה' או 'הייתה זו נהיגה ברשלנות' וכיו"ב.

הם מחפשים סיבות טבעיות ומסיחים דעת מהגזירה העליונה. על כן קבענו לעצמנו מנהג, להתכנס לאחר כל הלוויה, מתוך כוונת ראש, לברך יחד בקול 'שהכל נהיה בדברו', ולהחדיר לליבנו שאין שום סיבה בעולם מלבד הגזירה של הבורא".

יסוד עמוק זה מבואר בהרחבה ובנוקבות בדברי הגאון רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל: עיקר הקאמונה השלמה היא להכיר את השקר הנמצא ב'סיבות', ולהכיר שאין כל סיבה בעולם מלבד רצונו יתברך. לא רק להכיר את השקר, אלא להתנתק לחלוטין מן הסיבות האופפות את מהלכי מחשבות האדם, ולידע ולהתנהג על פי יסודות אלו שאין שום קיום ומציאות ל'סיבות', ו'כוחי ועוצם ידי' הוא הבל הבלים. זו עיקר עבודת האדם. לכן נתנו לנו התפילה והברכות, להשריש יסוד האין עוד מלבדו. (אור יחזקאל, אמונה, עמ' ס"ג).

יהי רצון שנזכה להסיר את מסך ה'סיבות', להשליך יתבונן על אבינו שבשמיים, וזכות אמונה פשוטה זו תעמוד לנו ולכל ישראל לרחמים ולישועה.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליד אלתן רפאל בן איריס וליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאיידה ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רון אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
נתנאל בן ג'ינה
אסף בן סופיה
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
אנאל חביבה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
נועה בת מזל טוב
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצרי בת סטה-
מרדכי ניצרי בן פרח-
מאיה בת עדי
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
ליאור ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
מישא אסתר בת זרה
ענית בת רחל ברכה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
יצחק בן חנון
זהבה בת שושנה רייזל

10/10/2026		כ"ט תשרי תשפ"ז	
פרשת בראשית			
הפטרה: "מחר חודש" - שמואל א', ב'			
ר"ת	יציאה	כניסה	
19:30	18:50	17:38	י"ם
19:28	18:51	17:55	ת"א
19:29	18:50	17:47	ח'פה
19:30	18:52	17:57	ב"ש

שואל ומשיב בהלכה – בשר וחלב – תנורים – חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם מותר להשתמש בתנור לאפיית מאכלי בשר וחלב?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי, רב הקהילה:

בתנורים כיום מצטברים בחלל התנור אדים. ייתכן שתקרת התנור דינה כמכסה של סיר, כיוון שהיא קולטת את האדים החמים. כשם שמכסה של סיר נעשה בשרי או חלבי מחמת האדים העולים אליו מן התבשיל ומתעבים על גביו, כך גם תקרת התנור. ממילא, כשם שלא ניתן להשתמש במכסה בשרי לסיר חלבי וכן להפך, כך לא ניתן להשתמש בתנור בשרי למאכלי חלב או בתנור חמץ למאכלי פסח בלי להכשירו.

אמנם, תקרת התנור וקרקעיתו מתחממות עד לחום של ליבון קל מגופי החימום הנמצאים מאחוריהם, ותוך כדי שימוש הזיעה נשרפת, וייתכן שדי בכך, אך דפנות התנור אינן מגיעות לחום כזה, ועליהן גם מצטברת 'זיעה'. בעיה נוספת היא שבתבשילים השווים בתנור עם התקררותו, האדים העולים מן התבשיל בהחלט מתעבים על דפנות התנור, ולכן דין הזיעה כדין התבשיל המתבשל או הנאפה בו. בעת אפיית בתנורי 'טורבו', שבהם גוף החימום נמצא מאחור ולא בתקרת התנור, ודאי שהתקרה נחשבת כמכסה של סיר.

תנורי האפייה שבזמננו, שפתחיהם אטומים ודלתותיהם נסגרות היטב, יש מפוסקי זמננו שכתבו שצריך לחוש שמא במהלך האפייה עולה זיעה [אדים] מהמאכל ונבלעת בדופני התנור. מקורות: שו"ת אגרות משה (ח"א סימן מ). אומנם, בספר בדי השלחן (ביאורים סימן צב ס"ח ד"ה לכתחילה) הביא דעות הפוסקים הסוברים שמצד הדין אין לחוש לזיעה שבתנורים, מחמת כמה טעמים ונימוקים.

מי שיש לו תנור עם תא אחד בלבד, העצה היא שיקפיד להשאיר את התנור בחזקת פרווה, וכשירצה לאפות מאפה בשרי או חלבי, יכסה את המאכל היטב, וכך יישאר התנור בחזקת פרווה. אסור לבשל או לאפות בתוך תנור אפייה סגור מאכלי בשר ומאכלי חלב יחד באותו תא שבתנור, אף אם הבשר והחלב בתבניות נפרדות, מכיוון שהאדים היוצאים מהם מתערבבים ומטריפים את האוכל וגם את התנור. הערה: האדים מוליכים טעם מאחד לשני ואוסרים. ראה שו"ע (יו"ד סימן קח ס"א) וברמ"א שם. אולם לענין בדיעבד, כאשר עברו והשתמשו בתנור אחד גם בתבנית חלבית וגם בתבנית בשרית, באופן שאחד מהם עם רוטב, במקום צורך גדול יש להקל. אך אם שתי התבניות עם רוטב. יש לאסור אפילו בדיעבד. כו העלה בשו"ת מנחת דניאל ח"א (חי"ד סימו עה).

שתיקה וישועה

להלן סיפור המעובד מתוך הגיליון 'השגחה פרטית', המלמדנו כי כאשר אדם שותק בשעת מריבה – הוא זוכה לישועות. להלן הסיפור מפי בעל המעשה: באותו בוקר הרגשתי לחוץ ממש. בעוד כמה ימים ייכנס החג, ובצהריים, כשאחזור מהכולל ורעייתי תשאל האם יש לנו כסף לקניות, לא אדע מה להשיב. החלטתי לנסות להשיג הלוואה כדי שיהיה לי מענה עבורה. לא התכוונתי להפריע לאיש בלימודו, ולכן נכנסתי לחדר הקפה. פגשתי שם אברך שהכין לעצמו משקה, ושאלתי אותו: "יש לך אולי כסף להלוות לי?". הוא התנצל שלא. תוך כדי דיבור נכנס אברך נוסף לפינת הקפה, ובתנועות פזיזות החל להכין לעצמו משקה חם.

"תיזהר!", קראתי לעברו. "הקפה עומד להישפך!", הזהיר אותו חברי. "היה בסדר", טען, ורגע אחר כך **הקפה נשפך – ישר עליי. הכתם הספוג נחת על הציצית החדשה שלי, ציצית צמר יפה שחידשתי באותו בוקר!** מצבי הכלכלי היה דחוק מאוד, והציצית הזו עלתה לי דמים מרובים. עד שקניתי אותה ועד שזכיתי לחדש אותה – הנה היא כבר מוכתמת בכתם מכוער. האברך ששפך את הקפה נבוכ מאוד. הוא כבר למד את הלקח, ואני, שראיתי כמה אכפת לו וכמה אינו יודע מה לעשות עם עצמו, ריחמתי עליו. הסתכלתי על הציצית כדי לאמוד את הנזק, והוא אמר לי בבושה: "אני יודע שהרסתי לך. כמה אני צריך לשלם?". רציתי לומר לו מילים כדורבנות על כל התנהגותו הפזיזה, ואולי גם להודיע לו ששום תשלום לא יכפר על עוגמת הלב והבושה, אך **הקב"ה נתן לי כוחות: בלמתי את פי ולא שחררתי מאומה. "זה בסדר", אמרתי לו, "אני כבר אסתדר"**.

שטפתי את הכתם במים והצלחתי לעמעם אותו מעט. חזרתי להיכל הלימוד ותהיתי מה לעשות. הרי כל מטרתי בכניסה לפינת הקפה הייתה להשיג הלוואה, ואם לא הצלחתי שם – אולי כדאי שאפנה ללומדים אחרים? **באותו רגע פנה אליי אחד האברכים האמידים בכולל. הוא אינו נוהג לחלק כספים, אך הפעם, 'משום מה', הוציא שטר של 500 שקלים, הושיט לי ואמר: "שיהיה לך להוצאות החג". ואני ידעתי: זכותו 'הבולם פיו בשעת מריבה' היא שעמדה לי, ובזכות האיפוק- הגיעה הישועה.**

רפואה טבעית- כאבי ברכיים- כשהמפרק מבקש תשומת לב

כאבי ברכיים יכולים להופיע בכל גיל ולהיגרם ממגוון סיבות. לעיתים מדובר בשחיקה טבעית של המפרק, ולעיתים בעומס חוזר, פעילות גופנית מאומצת, פציעה ישנה, חולשת שרירים או משקל עודף המעמיס על הברכיים. אף גם אנשים רזים ופעילים עלולים לסבול מכאבי ברכיים בעקבות חוסר איזון בשרירים, יציבה לא נכונה או שינויים במבנה כף הרגל וההליכה. חשוב להקשיב לגוף ולא להתעלם מהכאב, במיוחד כאשר הוא חוזר על עצמו או מגביל את התנועה ואת איכות החיים.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב- email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחסי בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

האדמו"ר הרב יוסף אונגאר מדאמבראווא זצ"ל- נולד בשנת ה'תק"ס (1800) לערך. כבר מילדותו ניכר כי לגדולות נוצר והיה חשוב במאוד בעיני הצדיק ר' יעקב יצחק הורביץ (ה'חזזה מלובלין). רבינו ינק תורה מאביו הגדול שמילא כריסו בש"ס ופוסקים ובכל מכמני התורה. כשהיה כבן שבע, זכה להסתופף בצילו של ה'חזזה מלובלין'. לאחר נישואיו ישב בבית חותנו ולמד הרבה תורה ממנו בנגלה ונסתר. בשנת ה'תקע"ה (1815) התחיל לשמש כרב ואב"ד קוז'ניץ, תפקיד שמילא למעלה מעשרים שנה. לאחר פטירת אביו בז' שבט ה'תר"ג (1843) מילא את מקומו כאדמו"ר בדאמבראווא. עד מהרה התפרסם כמקובל גדול בחכמת הנסתר. רבים פנו אליו ונושעו בישועות ורפואות לרוב. ענוותן. היה מדוכא בייסורין. נפטר ב-ב' חשוון ה'תרכ"ז (1866). חי כ-66 שנים. ציונו בדאמבראווא.

סבא (מצד אביו): הצדיק ר' צבי הירש (התפרנס במסחר היין. ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ [ה'חזזה מלובלין] העיד עליו כי בשעה שמדד יין לקונים, ייחד ייחודים עילאיים כמו שייחודו הראשונים בשעת התפילה). **אביו:** האדמו"ר ר' מרדכי דוד (מייסד חסידות דאמבראווא והאדמו"ר הראשון בשושלת). **אמו:** מרת חיה שרה. **אשתו:** מרת גיטל (בת הרה"ק ר' משה אליקים בריעה מקוז'ניץ ה'באר משה', בן הרה"ק ר' ישראל הופשטיין [המגיד מקוז'ניץ]; נישאה לו בצום גדליה ה'תקע"ה [1814]). **ילדיו:** הגאון ר' ישראל אלימלך מזאבנא (מילא את מקום אביו בדאמבראווא ולאחר מכן כיהן כאדמו"ר בזאבנא), מרת מירל גאולה (נישאה להרה"ק ר' מאיר רובין מגלאוב), בתו (נישאה להרה"ק ר' יהודה הכהן הארטשטיין-רפפורט). **מרבותיו:** האדמו"רים אביו ר' מרדכי דוד, ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ (ה'חזזה מלובלין), ר' ישראל הופשטיין (המגיד מקוז'ניץ), ר' אשר ישעיה רובין מרופשיץ, ר' ישכר דב מרדושיץ-ברון (ה'סבא קדישא'), ר' חיים מאיר יחיאל שפירא (השרף ממוגלינצא), ר' משה אליקים בריעה הופשטיין מקוז'ניץ (בעל 'באר משה').

במשך הזמן יצאו לו מוניטין בעולם כבעל מופת נפלא שגזר אומר ופעל ישועות כבירות לאנשים שהיו צריכים תשועה. אחד מחסידיו הרה"ח ר' משה יהודה ביגלאיזן חלה קשות. הוא שלח פתקא לרבינו והצדיק השיב במכתב שבו הבטיח לו רפואה במהרה, כשהוא מוסיף בתוך הדברים: "כעלות המנחה נתקבל מבוקשך". מיד אחרי כן התרפא והבריא בשלימות. אבל לא ארכו הימים, והוא בלם פיו מלהבטיח ישועות עקב מעשה שהיה: היו שני חסידים שנהגו לנסוע לצדיק הרב אריה לייב ליפשיץ ה'אריה דבי עילאי'. כששמעו אודות רבי יוסף, הם התחילו לנסוע לדאמבראווא והפסיקו לנסוע ל'אריה דבי עילאי'.

פעם אחת ה'אריה דבי עילאי' שאל את משמשו: "איפה הני תרי אינשי?". השמש ענה: "הרבי יודע כי קמו כעת רביים חדשים עם מופתים והם מושכים את הקהל להיפרד מרבותיהם ולהידבק בהם". כששמע זאת ה'אריה דבי עילאי' הוא כעס. עמד שם איש אחד מדאמבראווא, והאיש הלך וסיפר את הדבר לרבינו. הצדיק נסע תיכף ומיד עם עשרה אנשים כדי לרצות את ה'אריה דבי עילאי' ולהפיס את דעתו. כשרבינו הגיע לשם הוא דיבר עם ה'אריה דבי עילאי'. בתוך דבריו אמר לו: "היו לי ארבעה רביים ומכל אחד מהם למדתי דבר מה. עם כל זה אם הדבר אינו מוצא חן בעיני כבוד מעלתו, אז אניח את שרביט ההנהגה". ה'אריה דבי עילאי' התפייס עם רבינו ואמר: "חס ושלום, חס ושלום, השטן רצה לעשות פירוד בין רעים כמונו, אשר אביכם היה ידיד נאמן לנו ומה טוב עשיתם שבאתם להשוות את הדבר על צד היותר טוב". בכל אופן מאז רבינו השתמט ומשך את ידו ככל האפשר מלהעניק ישועות ומופתים.

הרה"צ רבי משה מקשאנוב (בן הרה"ק רבי דוד מקשאנוב זי"ע) שהיה חתן הרה"ק רבי ישראל אלימלך (בן הרה"ק רבי יוסף) העיד שראה פעם שבאה לרבינו אישה שנפטרה מכבר, והיתה לבושה בבגדי כבוד. זמן מה לאחר מכן הרהיב עוז בנפשו והביע תמיהתו בפני רבי יוסף: "מאין לאישה מתה מלבושים כאלה, והלא נקברה בתכריכים ולא בבגדים?", רבינו דחה אותו ואמר: "לא מעלה ולא מוריד שתדע את העניין עכשיו. ברבות השנים תבין אותו מעצמך".

הדיין מזאבנא הגאון ר' ראובן שהיה עד ראה סיפר: פעם בליל ראשון של חג סוכות עוד לפני שרבינו הגיע לסוכה נכנס לשם כלב גדול וישב במקום המיועד לכיסאו של רבינו. החסידים ניסו להבריח את הכלב אבל הוא לא קם ולא זע עד שקראו לנכרי והוא הרים את הכלב והוציא אותו החוצה. הם סגרו את דלת הסוכה כדי שהכלב לא ייכנס לשם שוב. לפתע הכלב קפץ דרך החלון ושוב ישב במקום הראשון. עברו מספר רגעים ורבינו נכנס לסוכה. מקורביו סיפרו לו אודות הכלב. רבינו אמר: "הניחו לו אל תתגרו בו. עוד מעט ומעצמו יעזוב את הסוכה". רבינו ניגש למקומו, הרכין את עצמו אל הכלב ולחש: "אני מוחל לך במחילה גמורה. לך למנוחתך".

מיד הכלב קם ויצא מהסוכה. החסידים דנו במראה זה והבינו כי נשמה כלשהי התגלגלה בתוך הכלב, והיא הייתה צריכה את סליחת רבינו בשל מעשה שעשתה נגדו. לאחר הקידוש רבינו סיפר על אביו הקדוש שהתכונן לנסוע להונגריה לצורך מסחרו, אולם משהו גנב את כל כספו ואז נאלץ בעל כורחו לעזוב את עסקיו. הבינו הנוכחים שבכלב הייתה מגולגלת נשמת האיש שגנב את הכסף של אביו ועל ידי כך שרבינו, שהוא יורשו של אביו מחל לו, מצאה הנשמה את תיקונה ועזבה את הסוכה כשהיא מתוקנת. הם גם הבינו עד כמה גדול רבינו ולא יזוז מדרגה הגיע, שראה והבין מדוע הכלב הגיע אליו ולא יזוז תיקון הוא זקוק.

רבינו היה מושלם במידות טובות ובפרט במידת הכרת הטוב. היה איש פשוט אשר כל עש"ק לקח את מלבושיו של רבינו למקווה ונשא אותם עבורו ושימש אותו. בשביל כך רבי יוסף נתן לו ראשון את השיריים בעש"ק בסעודה. פעם אמר בנו שעל ידי כיבוד זה שאביו מכבדו, יכול האיש לאבד קצת משכרו לעוה"ב ושכרו יתמעט. רבינו השיב: "אינו כן, משום שאני חייב להכיר לו טובה בשביל החסד שלו. אם כן, אני נותן לו משלי, שאני חייב לו, והקב"ה ייתן לו את שלו, מה שחייב לו".

הסיפורים מעובדים מתוך 'נאמנו מאד'

השבת היא מקור הברכה

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'שש באמרתך'. יש בסיפור זה כדי להראות לנו כי השבת היא מקור הברכה.

בשנת ה'תשמ"ח (1988) יהודי במקסיקו החליט להשקיע בנדל"ן. מומחים יעצו לו לחפש בניין ישר, לשפץ אותו, ולאחר מכן למכור אותו ביוקר. הוא החליט ללכת על זה.

לא היה לו הון עצמי, ולצורך הקנייה והשיפוץ הוא נאלץ ליטול הלוואות ומשכנתאות. כדרכם של שיפוצים, שהם הוצאה מתגלגלת שהולכת ותופחת, גם השיפוץ הזה התברר כהרבה יותר יקר מן התכנון הראשוני.

הבניין היה ישר. כשהתחילו להרים את המרצפות התגלו בעיות קשות. היה צורך לחזק את הבניין בחיזוקים של בטון ועמודים, והדבר ייקר את הבנייה באופן משמעותי.

כאשר הסתיים השיפוץ הוא היה לחוץ מאוד למכור את הבניין במהירות. חבל היה לו על כל יום שבו הוא משלם ריביות על המשכנתאות שלקח.

למרבה הצער, למרות כל מאמציו, שום קונה פוטנציאלי לא התעניין בקניית הבניין. באותה תקופה הוא התקרב לשמירת תורה ומצוות, וקיבל על עצמו להתחזק בשמירת השבת.

כעת נשען על אביו שבשמיים, ונשא תפילה אל ה' שיעזור לו למצוא קונה טוב. והנה סוף סוף הגיע קונה, משקיע מצרפת. הוא בא לראות את הבניין, וביקש לשבת איתו למשא ומתן.

הפגישה נקבעה ליום שישי בשעות הבוקר, מתוך מחשבה שתסתיים עד הצהריים, אלא שהקונה לא היה רגוע.

הוא ביקש לראות את אישור המהנדס, ועבר בעיון רב על כל מסמכי הבנייה, על אישורי הטאבו ועל כל הטפסים שהיו קשורים לקנייה ולשיפוץ. השעה הלכה והתאחרה, והמוכר נעשה לחוץ מרגע לרגע. בעוד זמן לא רב תשקע השמש ותיכנס שבת!

הוא ניסה לזרז את הקונה ולהציע שישבו בפעם אחרת, אך הלה התרגז: "אני קונה כאן בניין במיליוני דולרים! אתה לא תעז להגביל אותי בזמן! לא מעניין אותי שבת או לא שבת. אני צריך את כל הזמן שאני רוצה!".

המילה "הַרְאָה" מְרַכֶּכֶת מַעֲמִי מֵיְיָ "וְיָרָא עֲפָת"

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
אביבה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
חי זידי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל

הרב שבתי בן אסתר יאטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' עוליאיל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן יצחק ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחיה ז"ל
לטיף בן פרחיה ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ע"ה

ולד יחיא בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברוק דב ז"ל
שרה בת נרקיס ע"ה
אביגדור בן ג'ולי ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל
מאיר בן נעמי ז"ל
זילפה בת רנדא ע"ה
אביבה לוי ע"ה
כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תנצבה

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל
רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעמה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזיה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורבירי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל